Programma van maatregelen: Moerzeke (Hamme)-Sint-Martensommegangstraat

Het programma van maatregelen geeft een gemotiveerd advies over het al dan niet moeten nemen van maatregelen voor de omgang met archeologisch erfgoed bij bodemingrepen. Het beschrijft de aard van deze maatregelen en de uitvoeringswijze van de eventuele maatregelen.

Gemotiveerd advies

Er werd een bureauonderzoek (projectcode: 2017C347) uitgevoerd, gevolgd door een proefsleuvenonderzoek (projectcode: 2017E151) in een deel van het onderzoeksgebied, die aangeven dat er geen bijkomend archeologisch onderzoek meer nodig geacht wordt in het kader van de geplande vergunningsaanvraag. Het onderzoeksgebied ligt in het centrum van Moerzeke, ten zuiden van Hamme. Landschappelijk is het terrein te situeren op lichte verhevenheid in de oostelijke uitloper van de Vlaamse Vallei.

Het bureauonderzoek toonde aan dat het onderzoeksgebied archeologisch potentieel kent. Deze inschatting was hoofdzakelijk gebaseerd op de gekende archeologische waarden in de omgeving van het terrein. Ze hebben betrekking op resten uit de Romeinse tijd en uit de middeleeuwen. Met betrekking tot steentijd artefactensites werd het potentieel eerder laag ingeschat. Op basis van de gebruiksgeschiedenis werd vooral voor het noorden van het terrein, ter hoogte van de Kerkhofwegel en de te realiseren wadi, een goede bewaring van het bodemarchief verwacht. Omwille daarvan kent deze zone potentieel op kennisvermeerdering aan de hand van bijkomend archeologisch vooronderzoek.

Ter hoogte van de Sint-Martensommegangstraat en de Kauterstraat in het zuiden van het terrein werden meer verstoringen verwacht, in relatie tot de kabels en leidingen die in deze zone aanwezig zijn. Omwille daarvan kunnen we voor de zuidelijke zone, ter hoogte van de Sint-Martensommegangstraat en de Kauterstraat een laag archeologisch potentieel verwachten. Tegenover bijkomend archeologisch vooronderzoek in deze zone staat slechts een laag potentieel op kennisvermeerdering. Daarom werden in deze zone geen bijkomende archeologische maatregelen nodig geacht.

Het gebied leverde tijdens het proefsleuvenonderzoek verschillende sporen op. Het betreft voornamelijk paalsporen, kuilen, greppels of ploegsporen, sporen van beddenbouw of van grondverbetering, een spitspoor en een natuurlijk spoor. De sporen kunnen gedateerd worden in de ijzertijd en de late middeleeuwen tot de nieuwste tijd. De bewaringstoestand van de sporen is over het algemeen goed te noemen, maar de sporen uit de ijzertijd zijn wel aangetast door jongere sporen. De oudere sporen bevinden zich in het noorden van het terrein. Op basis daarvan lijkt de vindplaats zich verder naar het noorden toe, buiten de grenzen van het onderoeksgebied, uit te strekken. Mogelijk zijn de sporen te beschouwen als bewoningssporen, maar in de ligging van de sporen kon geen structuur herkend worden, die dit vermoeden bevestigt. De overige sporen zijn

voornamelijk te relateren aan het gebruik van het terrein als akkerland, minstens vanaf de late middeleeuwen.
Het proefsleuvenonderzoek heeft de informatie uit het bureauonderzoek kunnen aanvullen en bijstellen. Het is nu duidelijk dat op het terrein archeologische sporen aanwezig zijn uit de ijzertijd en de late middeleeuwen tot de nieuwste tijd. Ondanks de vaststelling van waardevolle archeologische sporen op het terrein, is het potentieel op kennisvermeerdering in geval van een opgraving te gering om bijkomend onderzoek te verantwoorden. De vondst van sporen uit de ijzertijd is een nieuw gegeven in de omgeving van het onderzoeksgebied. In de aanwezige sporen kon echter geen structuur herkend worden. Daarbij komt dat de sporen aan de rand van het terrein te situeren zijn en dat in deze zone ook heel wat jongere sporen aanwezig zijn, die mogelijk andere sporen uit de ijzertijd verstoord hebben. Andere sporen dateren uit de late middeleeuwen tot de nieuwste tijd. Ook voor deze sporen kunnen we stellen dat ze voldoende onderzocht werden tijdens het proefsleuvenonderzoek. De aanwezige sporen werden voldoende gedocumenteerd tijdens het uitgevoerde vooronderzoek, zodat behoud in situ of vervolgonderzoek niet nodig geacht worden. Daarom worden geen bijkomende archeologische maatregelen nodig geacht in het kader van de geplande werken.

Omwille van de afwezigheid van potentieel op kennisvermeerdering worden de punten 7° en 8° van de Code van Goede Praktijk 12.5.1.3 niet uitgewerkt.

Naar aanleiding van het uitgevoerde archeologische vooronderzoek zijn geen verdere maatregelen vereist. Daarom wordt geen programma van maatregelen opgemaakt.